Nr. 223. Piątek 7 Października 1921 Rok 111.

GAZETA LWOWSKA

Cena ... 20 Mk.

Wakacje ... otwarte wolne od opłaty. — Konto P. K. O. Nr. 141.674.

Telefon Redakcji Nr. 152. — Telefon Administracji 42.

„Przewodnik naukowy i literacki" kwartalnik. Prenumerata ... 100 Mk.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Naczelnik Państwa zamianował postanowieniem z dnia 10 czerwca 1921 r. nadzwyczajnego profesora Uniwersytetu poznańskiego dr. Stanisława Wędkiewicza zwyczajnym profesorem filologji romańskiej w Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie.

Naczelnik Państwa zamianował postanowieniem z dnia 10 czerwca 1921 r. nadzwyczajnego profesora dr. Edwarda Taylora zwyczajnym profesorem ekonomji i skarbowości w Uniwersytecie poznańskim.

Naczelnik Państwa zamianował postanowieniem z dnia 28 lipca 1921 r. asystenta i docenta Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie, dr. medycyny i filozofji, Wacława Moraczewskiego zwyczajnym profesorem chemji w Akademji weterynarji we Lwowie, z ważnością od dnia 1 września 1921 r.

Naczelnik Państwa zamianował postanowieniem z dnia 12 grudnia 1921 r. dr. Franciszka Jehlicke, zwyczajnego profesora w Uniwersytecie w Budapeszcie, zwyczajnym profesorem teologji moralnej ogólnej i etyki w Uniwersytecie warszawskim.

Naczelnik Państwa zamianował postanowieniem z dnia 27 sierpnia 1921 r. nadzwyczajnego profesora Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie, dr. Edwarda Bekiera, nadzwyczajnym profesorem chemji nieorganicznej w Uniwersytecie poznańskim z ważnością od dnia 1 września 1921 r.

Naczelnik Państwa nadał dr. Bolesławowi Mańkowskiemu, dyrektorowi Biblioteki Uniwersyteckiej we Lwowie, charakter i poborry urzędników państwowych IV. kategorji płacy ad personam.

Minister Wyznań religijnych i oświecenia publicznego zatwierdził uchwałę Rady Wydziału lekarskiego z dnia 21 lipca 1921 r. i Senatu Akademickiego Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie z d. 13 lipca 1921 r., mocą których została dokonana habilitacja dr. Jana Greka z zakresu szczegółowej patologji i terapji chorób wewnętrznych.

Prezes sądu apelacyjnego we Lwowie zamianował kancelistę sądowego, Jakóba Tremskiego, asystentem kancelaryjnym z uposażeniem XI. stopnia dla sądu okręgowego we Lwowie.

Inżynier Aleksy Biliński, rządowo upoważniony cywilny geometra, z siedzibą w Rawie Ruskiej, złożył przepisaną przysięgę dnia 21 września 1921.

Z komisji sejmowych.

Komisja komunikacyjna pod przewodnictwem p. Rejcy w obecności Ministra kolei dr. Sikorskiego po załatwieniu interpelacji pp. Michalaka i Raucha wysłuchała sprawozdania Ministra kolei o obecnym stanie kolejnictwa polskiego i programie pracy na przyszłość. Minister zwrócił uwagę na finansową wydajność kolei i jako zasadniczą wytyczną podał powody regulacji taryfy administracji i metody pracy, którby zmieniła obecny system biurokratyczny. Po dyskusji, w której wzięli udział przedstawiciele wszystkich klubów, komisja uchwaliła rezolucję, przyjmującą do wiadomości sprawozdanie o obecnym stanie kolejnictwa i o zamierzeniach na przyszłość w tej dziedzinie. Wreszcie komisja omówiła sprawę zdemobilizowanych b. pracowników kolejowych i zarządzenia wydane w tej mierze przez Ministra kolei.

Komisja oświatowa pod przewodnictwem p. Sołtyka w obecności delegata Ministerstwa oświaty przyjęła rezolucję, wzywającą Rząd do przedłożenia Sejmowi projektu ustawy o szkole nauk politycznych w Warszawie nadającej absolwentom tejże szkoły prawa prawie ... absolwentom szkół wyższych. Komisja ... Ministerstwa ... z sadzeniem ... stępnem posiedzeniu ... rzeczywistego ustawy o zakładaniu i utrzymaniu publicznych szkół powszechnych oraz o budowie szkół powszechnych.

Komisja wojskowa pod przewodnictwem p. Anusza ... Ministerstwa spraw wojskowych ... Ministerstwa S. W. ażeby ... całą do wydobycia ... inż. Szczepańskiego ... dotyczącej ... patentowania wynalazku wojskowego. Oferta ta znajduje się od roku w konsulacie w Nowym Jorku, gdzie od tego czasu leży.

Komisja administracyjna pod przewodnictwem ... zmianie swojego prezydjum, w którem stanowisko przewodniczącego objął p. Michalski, po... podkomisji gminnej aby do 1 listopada opracowała projekt ustawy gminnej.

Komisja konstytucyjna po zmianie swojego prezydjum, w którem stanowisko przewodniczącego objął p. Rataj a jego zastępcą p. Lutosławski, obradowała w dalszym ciągu nad przedłożeniem o ordynacji wyborczej.

Problem górnośląski.

Przedstawiciel dziennika *Petit Journal* zwrócił się do p. Take Jonescu z prośbą o wyrażenie swego zapatrywania na sprawę Górnego Śląska. P. Take Jonescu wyraził na wstępie zadowolenie, iż sprawa ta została przekazana Lidze Narodów, która bezwątpienia potrafi skorzystać z tej sposobności, aby jeszcze bardziej powiększyć swe prestige moralne przez wydanie wyroku, któryby opierając się na duchu i literze traktatu wersalskiego — dokonał podziału Górnego Śląska, możliwie do przeprowadzenia. Ogólna polityka europejska wymaga, aby Polska zdolną była do życia. Nie można przypuścić istnienia spokoju w Europie bez Polski, oddzielającej Niemcy od Rosji. Polska niepodzielająca znacznej części Górnego Śląska, braci ekonomicznie na łaskę Niemiec, a wskutek tego nie mogłaby spełnić swojego przeznaczenia.

Zbliżenie między Polską a Czechosłowacją jest bardzo ważną koniecznością dla pokoju europejskiego, gdyż dokona ono ostatecznie konsolidacji małej ententy, która przeznaczona jest do odegrania wielkiej roli w polityce świata.

W ... — oświadczył Take Jonescu ... z zaufaniem wyroku Ligi Narodów. Bez względu na to jak ten wyrok wypadnie, Niemcy z pewnością będą niezadowolone, jakkolwiek chęć zadowolenia tych, którzy sprowokowali wojnę, uważam za szaloną, za którą gonienie jest sprzeczne ze zdrowym rozsądkiem.

Angielski delegat Ligi Narodów Fisher wyjechał do Londynu z projektem, który przedstawiony zostanie L. Georgeowi. Jest on następujący: Problem górnośląski ma dwie strony: polityczną i gospodarczą. O ile liczba ludności polskiej zdaje się uprawniać do pewnego stopnia Ligę, gen. Le Rond to jednak należy uwzględnić fakt, że wewnątrz polskiego obszaru na Górnym Śląsku znajdują się wielkie gospodarcze tereny Niemiec, które domagają się z tego powodu odpowiedniego rozstrzygnięcia. Zdaniem komisji czterech jest uwzględnić oba projekty ... dawiając bezstronną. Sprawozdawca *Information* donosi, iż problem narodowy rozstrzygnięty będzie na korzyść Polski przez ustanowienie linji, która dla Polaków będzie nawet korzystniejszą, niż linja hr. Sforzy. Niemieckie interesa gospodarcze doznają ochrony przez specjalne urządzenia gwarantujące Niemcom na tymnowym terenie polskim zupełną wolność gospodarczą, mian wiele wolność eksportu i importu ułatwienia transportowe, układy finansowe oraz zwolnienie od opłat celnych.

Matin i *Echo de Paris* dowiadują się, że w sprawie Górnego Śląska zapadnie decyzja w tym kierunku, iż będą poczynione zmiany na korzyść Polski w myśl linji hr. Sforzy. Okręg przemysłowy ma być oddany administracji międzynarodowej komisji bez politycznych pełnomocnictw.

Styl de Cosa... 55)

W PRZESTWORZU.

Przełożyła z francuskiego Marja z Dzieduszyckich Komorowska.

(Ciąg dalszy)

Sztucznie, młoda kobieta, cała odziana w mętową pacorki, nie była zapewne tak różowa, jak nią bywała zwyczajnie, ale rysy jej były spokojne, karnacja wypoczęta, a cała sylwetka, pełna gonności... I przyznać się muszę, iż miłą dla niej stanowiło niespodzianką to, że bynajmniej nie odczuwała owego drżącego wzruszenia, którego się w wyobraźni swej, tak bardzo obawiała od tygodnia

Zjawiliśmy się ostatni z zaproszonych... Podróż Wilhelma w zupełności nas tłómaczyła Panu, ąc całkowicie nad wyrazem swej twarzy i nad tonem swoiego głosu, przypominałam młodej pani Fabryeyuszowej jedyne nasze spotkanie, w epoce, gdy jeszcze była panną Tourneur, a kiedy mi pani Mauriceau przedstawiła pana de Mauve, to rzekłam z całą naturalną obojętnością i mimoch dem niejako, więc jednem słowem tak, jakbym tego tylko mogła pragnąć:

— Przecież pan de Mauve i ja jesteśmy dawni znajomi!...

Pani de Mauve nieodznacza się, stanowczo urodą. Za to aksamitna jej suknia, fasonu „princesse", która zdobi z prostotą — ale dodajmy — że z prostotą wprost królewską, najcudowniejszy kołnierz koronkowy, z tak zwanego „Point d'Anglet ...", jaki kiedykolwiek widziałam, pierwszorzędną jest kreacją sztuki krawieckiej. I zmuszona jestem równocześnie oddać hołd całej jej postaci, sposobu tonu, w jaki sposób nosi głowę i jak jest ... wlosom jej rozjaśnionym przy pomocy utlenionej wody i płci, także sztucznie sfabrykowanej. Nie mniam za stepy jęcia, by możliwe było, do tego stopnia upiększyć kobietę, tak dawniej brzydka i wulgarną, a o której śmiało dzisiaj powiedzieć można, iż jest stylowa... Nastąpiła w niej cała w ta metamorfoza!

Siedziałam w czasie obiadu, pomiędzy dwoma panami, których widziałam po raz pierwszy. Jeden z nich, młody wprawie wydał mi się nudny niemądry drugi zaś starszy o wiele, ale bardzo za to inteligentny. Obydwai okazywali mi wiele uprzejmości, każdy stosownie do swego wieku, epoki, z której pochodzili i usposobienia. Leczogarnęła mnie ... pomiędzy sobą gubiło się wśród ogólnej rozmowy, która objęła cały stół.

Ogólna bowiem rozmowa, u państwa Mauriceau, to zazwyczaj rodzaj konferencji przeplatanej dyskretnemi odezwaniami się kogoś z obecnych do tego, który mówi, owa konferencja, a był nim zawsze Fabryejusz de Mauve.

Fabryejusz de Mauve jest, pod tym względem, artystą, zasługującym na uwielbienie. Nie to, żeby móiz ... nie ... charakteryzować bajeczną harmonję ... nych, błyskotliwych jego wyobrażeń, ma się ochotę użyć okleparego już porównania, iż on żongluje myślami i słowami... Lecz nie brak w tem także i cichej bajeczni, słowa i myśli jego promieniują najróżnorodniejszemi odcieniami barw, one przeistaczają się w złota, w drogie kamienie, w mijającą, za krótką chwilę ułudę... A każdy ze słuchaczy musi być olśniony i zachwycony..

W ciągu obiadu tego u państwa Mauriceau, objawił się, raz jeszcze, poeta, takim jak zazwyczaj, a kto wie nawet, czy nie przeszedł sam siebie.

Od czasu do czasu odpowiadał mu ktoś a tym bywał najczęściej „Wilh lm poczciwy". Chociaż mówił bez śladu ironji, ani też wi doczną niechęci, to muszę się przyznać do tego iż mi początkowo przyszło na myśl to wytrwałość, bardzo zresztą uprzejma, z jaką nieustannie wyrażał przeciwne zdanie, niż to, które wypowiadał de Mauve, miała źródło w premilitywnej i systematycznej chęci sprzeciwiania mu się z zasady we wszystkiem. A e przekonałam się niezadługo iż się, co do tego, myliłam z gruntu.

Jeżeli Wilhelm nie podzielał pojęć pana de Mauve, zarówno w dziedzinie politycznej, jakoteż moralnej i literackiej, to po prostu, ... , a równocześnie i głębsze niżeli sądziłam w pierwszej chwili. Przyczyna tej różnicy leży w tem, że essencjonalny pierwiastek istot tych dwojga ludzi oraz usposobienia ich i charaktery, nie dopuszczają ... tego, by oni mogli jednakowo myśleć, czuć i rozumować.

Odpowiedzi Wilhelma były o tyle zwięzłe, silne i dokładne, o ile rozwijanie tematu przez Fabrycego de Mauve obfite i paradoksalne.

Miałam wrażenie, że mnie te ostatnie zaciągają w bezdenną jakąś topiel, a dopiero pierwsze chwytają i ratują z tejże.

Obiad wydał mi się ogromnie długi... Wieczór również... Trzy stoliki bridge'a stały w pogotowiu. Usadowiono się przy nich tak szybko i z takim zapałem, że salony opustoszały nagle... Ludzie, co nie „bridgowali" mieli obowiązek słuchać muzyki.

Jakaś pani wycedziła przez zęby i nader smętnym głosem „Jedyną godzinę" Verlain'a wedle układu Raynolda Hahn, potem zaś odśpewała i inne kawałki z tego samego zbioru.

...Odbywało się to bez śladu pretensji, ani uroczystości. Pani, która śpiewała, słuchała sama siebie z zachwyceniem, pan zaś, który jej akompanjował, rad był widocznie z tego, że ma prawo bębnić po fortepianie... a nikt z audytorjum nie uważał za swój obowiązek, słuchać koncertu bez przerwy, dzieje się podobnie w restauracji, gdy grają cygania.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Niemcy i Polska mają wejść natychmiast w posiadanie przyznanych im terenów i mają zawrzeć umowy gospodarcze.

Dans. Ztg. donosi, że decyzja będzie dla Niemiec największem rozczarowaniem mimo wszystkich bowiem opinji co do zasady niepodzielności górnośląskiego obszaru przemysłowego, linja graniczna na Górnym Śląsku — wedle doniesienia korespondenta — będzie biegła środkiem tegoż obszaru przemysłowego choć na razie nie rozstrzygniętym jest jeszcze ostatecznie los Bytomia. Natomiast obszar przemysłowy na wschód i północny zachód od Bytomia oraz powiaty pszczyński i rybnicki są już podobno ostatecznie przyznane Polsce.

Prasa niemiecka zamieszcza liczne depesze z Genewy i Paryża o bliskiem rozstrzygnięciu kwestji górnośląskiej. Prasa ta jest zaniepokojona wiadomościami, iż okręg przemysłowy górnośląski zostanie podzielony. Wrocławskie *Neueste Nachrichten* podaje, że wedle ostatnich wiadomości, należy się przygotować na bardzo niekorzystne dla Niemiec rozstrzygnięcie, należy się przygotować na to, że orzeczenie Ligi Narodów będzie nowym ciosem dla Niemiec.

Berl. Fremdenblatt twierdzi, iż jakiekolwiek będzie orzeczenie Rady Ligi Narodów i jakiekolwiek rozstrzygnięcie Rady Najwyższej ostateczne rozstrzygnięcie sporu górnośląskiego musi zależeć od obopólnego porozumienia pomiędzy Polską a Niemcami. Organ ten uważa, iż właśnie robotnicy polscy i niemieccy przyczynić się mogą do tego by kwestja górnośląska nie stała się przedmiotem wiecznej niezgody między Polską i Niemcami, lecz raczej pomostem do porozumienia tak bardzo potrzebnego obu krajom, zwłaszcza na polu gospodarczem. *Berl. Ztg.* twierdzi, iż orzeczenie Rady Ligi Narodów zależeć będzie przedewszystkiem od porozumienia Anglji i Francji w tej sprawie. Jeżeli Anglja ustąpi Francji przez przyznanie Polsce większego obszaru a zwłaszcza w okręgu przemysłowym, dowodzić to będzie, iż Francja uczyniła Anglji jakieś ustępstwo w kwestji polityki międzynarodowej.

Polska a Gdańsk.

(Od specjalnego korespondenta).

Delegat Polski p. Kazimierz Olszowski udzielił korespondentowi P. A. T. wyjaśnień w sprawie stosunków polsko-gdańskich. — Z powodu pomyślnego zakończenia rokowań w Warszawie pomiędzy Polską a Gdańskiem w doniosłych sprawach natury ekonomicznej, finansowej politycznej i prawnej, Rada Ligi Narodów na swej ostatniej sesji złożyła powinszowanie pod adresem obu stron w uznaniu za ujawnioną przez obie strony pojednawczość oraz szczere pragnienie współdziałania w całym szeregu spraw. Tylko trzy kwestje nie zostały dotąd rozwiązane, a mianowicie: 1. Położenie prawne polskich funkcjonarjuszy państwowych na terytorjum gdańskiem. 2. Położenie prawne-polskiej własności państwowej na terytorjum Gdańska. 3. Położenie prawne polskich statków handlowych na wodach gdańskich. Te trzy kwestje z powodu ich komplikowanego charakteru, będą rozstrzygnięte w drodze arbitrażu. Jedną z najważniejszych kwestji była nie wątpliwie kwestja kolei na terytorjum gdańskiem. Senat gdański pod presją gdańskiej opinii publicznej, nie mogącej się pogodzić z myślą, aby najważniejsza część kolei gdańskiej wyszła z pod administracji Gdańska, wniósł apelację do Rady Ligi Narodów przeciwko decyzji jen. Hakinga z dnia 5 sierpnia b. r. na mocy której to decyzji przyznaną została Polsce administracja i eksploatacja kolei obsługujących specjalnie port gdański, których prawo własności przyznane zostało Radzie portowej, ponadto prawo własności administracji i eksploatacji wszystkich innych kolei normalno-torowych na terytorium wolnego miasta Gdańska, podczas gdy koleje lokalne i tramwaje uznane zostały na własność Gdańska. W celu obrony wzmiankowanego rekursu przeciwko powyższej decyzji przybyli do Genewy prezydent senatu gdańskiego dr. Sahm i senator Volkmann. Jednakże wobec tego, że obie strony były ożywione pragnieniem osiągnięcia porozumienia, rozpoczęliśmy już tu w Genewie dalsze rokowania, które szczęśliwie dobiegły końca i w dniu 23 września podpisany został układ w myśl którego senat gdański wycofał swój rekurs. Z drugiej strony Rząd Polski wyraził swoją zgodę na to, aby warstaty kolejowe należące do kategorji kolei żelaznych obsługujących port gdański oddane zostały administracji Towarzystwa akcyjnego, które ma być utworzone wspólnie przez Polskę i Gdańsk przyczem 45 prc. kapitału Towarzystwa pokryje Polska, 45 prc. Gdańsk, resztę zaś t. j. 10 procent pokryje zagraniczna grupa kapitalistów wskazana przez obie strony za wspólnem porozumieniem

Co się tyczy t. zw. „port d'attache" na potrzeby polskich statków wojennych, to jak wiadomo Rada Ligi Narodów postanowiła jeszcze w czerwcu roku bież. zasadniczo, że port taki powinien być zarezerwowany w granicach portu gdańskiego bez stworzenia zeń jednak morskiej podstawy operacyjnej. Przez nazwę „port d'attache" rozumieć należy miejsce niefortyfikowane w któremby statki wojenne znalazły schronienie dla uskutecznienia napraw i dla zaopatrywania się w węgiel z własnych magazynów. Gen. Haking upoważniony w czerwcu b. r. przez Radę Ligi Narodów do zbadania warunków utworzenia takiego „port d'attache", przedstawił odpowiednie sprawozdanie komisji dla spraw wojskowych i żeglugi powietrznej, która to komisja ze swojej strony wysłuchawszy wyjaśnień gen. Hakinga, dr. Sahma, oraz przedstawiciela Polski, przedstawiła odpowiednie sprawozdanie Radzie Ligi Narodów. Jednakże Rada Ligi Narodów nie będzie już mogła zająć się tą sprawą na swej sesji bieżącej i odłożyła ją do sesji następnej, mającej się odbyć w grudniu b. r. Wziąwszy jednak pod uwagę niecierpiące zwłoki potrzeby marynarki polskiej, zwłaszcza wobec zbliżającej się pory zimowej sekretarz stanu Rady Ligi Narodów skierował w dniu wczorajszym do gen. Hakinga pismo, prosząc go w imieniu Prezydenta Ligi Narodów, aby niezwłocznie uregulował daną kwestję w sposób prowizoryczny w celu należytego zabezpieczenia interesów marynarki polskiej. Po ostatnich rokowaniach w Genewie — dodał jeszcze p. Olszowski — muszę stwierdzić z prawdziwą satysfakcją że współdziałanie i współżycie należyte Polski i Gdańska poczyniły już duże postępy i są już poczynając od chwili obecnej zabezpieczone na przyszłość. Należy mieć nadzieję, iż w umysłach gdańszczan będzie się konsolidowała coraz bardziej idea polityki wolnego miasta Gdańska, jako organizmu oddzielonego od Niemiec a wchodzącego w orbitę wpływów Państwa polskiego.

Wobec zmian w umowie polsko-gdańskiej, zaproponowanych przez senat wolnego miasta Gdańska, komizarz generalny Rzeczy pospolitej Polskiej p. Plucińki wezwany został do Warszawy, celem przedstawienia stanu rzeczy Rządowi polskiemu. P. Pluciński wyjeżdża do Warszawy we środę wieczorem. Spodziewać się należy, iż decyzja Rządu w sprawach powyższych zapadnie w czasie najbliższym. Od tej decyzji bowiem zależeć będzie ustalenie daty podpisania umowy.

Z Ligi Narodów.

Od paru dni Zgromadzenie Ligi Narodów przyspiesza bieg prac, aby módz zakończyć sesję najpóźniej we czwartek. Na porządku dziennym narodowego posiedzenia znajduje się sprawa wyboru czterech członków niestałych Rady Ligi na rok 1922. Na posiedzeniu komisji konstytucyjnej przedstawiciele Anglji i Francji zaproponowali, by nie przeprowadzano nowych wyborów, lecz by na rok najbliższy pozostawiono obecnych czterech członków nie stałych do Rady Ligi a mianowicie przedstawicieli Brazylji, Hiszpanji, Belgji i Chin. Przedstawiciel Francji motywował tę propozysję podkreślając, że leży to również w interesie uregulowania sprawy górnośląskiej byłoby bowiem rzeczą niewskazaną udzielać pewnego rodzaju dymisji członkom powołanym do uregulowania tak ważnej sprawy. Komisja postanowiła jednomyślnie zaproponować Zgromadzeniu, by nie przeprowadzało nowych wyborów, lecz by zachowało jako niestałych członków Rady na rok następny przedstawicieli Hiszpanji, Brazylji, Belgji i Chin.

Na posiedzeniu zgromadzenia Ligi, Renauld w imieniu Francji zwrócił uwagę zgromadzenia na doniosłość szczególną proponowanej przez komisję blokady zmiany w umowie o Lidze, a w szczególności zmiany słowa „obywatele" na słowo „zamieszkali" — która to zmiana umożliwiłaby osobom przynależnym do nieprzyjacielskiego państwa uchylania się od skutków działania zarządzeń, wypływających z blokady. Renauld zwraca uwagę, że w razie dokonania powyższej zmiany, obywatele nieprzyjacielskiego państwa już to pojedyncze, już to zbiorowo mogliby bezkarnie podżegać do rozruchów i dostarczać informacji lub zaopatrywać swoich współrodaków, zwłaszcza na łodziach podwodnych, co oczywiście jest sprzeczne z duchem pojęcia blokady. Renauld nie chce wprowadzać do zgromadzenia rozłamu w tej kwestji, którą jednakże uważa za mającą zasadnicze znaczenie i dlatego oświadcza w imieniu Francji, że nie nalega na powzięcie natychmiastowej decyzji z zastrzeżeniem jedynie, aby proponowana poprawka stanowiła przedmiot badań dodatkowych, zaznacza wreszcie, że zrzeka się głosowania natychmiastowego. Propozycja komisji została następnie w głosowaniu przyjęta. Delegacja francuska wstrzymała się od głosowania.

Zgromadzenie przyjęło liczne poprawki do art. 16 statutu Ligi w sprawie przeprowadzenia zarządzeń przymusowych przeciwko państwom naruszającym swoje zobowiązania. W myśl tych poprawek Rada Ligi Narodów zadecyduje, czy odnośna umowa została pogwałconą, oraz określi termin zastosowania zarządzeń ekonomicznych, lub odroczy czas ich zastosowania w razie gdyby to było potrzebne do łatwiejszego osiągnięcia zamierzonego celu. Następnie zgromadzenie przyjęło propozycję dla spraw blokady, dotyczące zmiany niektórych wyrażeń odnośnego artykułu statutu, postanawiając, że wszystkie poprawki stanowić będą na razie tylko prowizoryczną dyrektywę, oraz poprawkę Argentyny, wedle której wszystkie państwa powinny być przyjęte do Ligi Narodów. Poszczególni mowcy wyrazili życzenia, ażeby Liga Narodów przyjęła zasady jak najbardziej demokratyczne celem definitywnego skonsolidowania się w duchu uprawnionym przez narody. Delegat Kolumbji wyraża hołd republikańskim tradycjom Argentyny i wyraża pragnienie ujrzenia w zgromadzeniu delegatów wszystkich krajów amerykańskich. Po krótkich przemówieniach przedstawicieli Chili i Hiszpanji — posiedzenie odroczono.

Ratujmy młodzież kresową.

W ostatnich tygodniach opuszcza wiele młodzieży w pow. kamienieckim, płoskirowskim i ostrowskim rodziny swoje i przedziera się przez placówki bolszewickie do Lwowa. Celem tych polskich chłopców i dziewcząt jest ucieczka przed zgnilizną bolszewickiego systemu wychowawczego do chrześcijańskich i polskich szkół. Ograbiona najczęściej doszczętnie przez dzicz sowiecką i wynędzniała wskutek długiej a niebezpiecznej podróży zgłasza się ta biedna dziatwa uchodźcza w Sekcji Opieki nad Uchodźcami przy kresowym Biskupim Komitecie Ratunkowym K. B. K. we Lwowie, ul. Zygmuntowska 4 we Lwowie, ul. Zygmuntowska 4, z prośbą o opiekę i pomoc w czerpaniu z krynicy „zdrowej" niezatrutej jadem bolszewickim, wiedzy.

Sekcja Opieki nad Uchodźcami utrzymuje już od roku 62 młodzieży obojga płci, rozmieszczonej po zakładach wychowawczych, 24 zaś mieszkającym prywatnie dopomaga wydatnie. Budżet na bieżący rok szkolny wynosi 4 miljony Mp.; jako pokrycie ma Sekcja niespełna 300.000 Mp.

Mimo wszystko jednak niepodobna tej nowej młodzieży z za kordonu zostawić na bruku albo odesłać z powrotem do bolszewików. Bierze więc i ją Sekcja Opieki nad Uchodźcami w opiekuńcze ramiona swoje, w tej głębokiej nadziei, że społeczeństwo przyjdzie jej w pomoc.

W piątek 7 b. m. urządza Sekcja zbiórkę uliczną dla zebrania potrzebnych funduszów przynajmniej na okres pierwszych paru miesięcy. Spodziewamy się że społeczeństwo lwowskie odczuwające zawsze żywo i gorąco niedolę i potrzeby kresów, nie odmówi i tej młodzieży uchodźczej swej pomocy i złoży ochotnie ofiarny grosz swój na ratunek i wychowanie tych młodych dusz.

Administracja naszego pisma chętnie zapośredniczy w zbieraniu stałych składek na młodzież uchodźcą.

Wydawanie puszek odbywać się będzie w lokalu T. S. L. ul. Fredry 3 w czwartek (6 b. m.) między 5 a 7 popołudniu. Komitet prosi gorąco o pomoc w zbiórce.

KRONIKA.

Lwów, 6 października 1921.

Kalendarz.

Piątek, 7 października.

Rzym.-kat.: NMP. Różańc.
Gr.-kat.: 24 Tekli.
Słowiański: Rosława.

Wschód słońca o godzinie 5 minut 34, zachód słońca o godzinie 4 minut 51.

Temperatura o godzinie 12 w południe + 10 stopni.

— **Minister zdrowia we Lwowie.** W dniu 5 b. m. przyjechał do Lwowa pociągiem porannym kierownik Ministerstwa zdrowia publicznego dr. Chodźko, w towarzystwie kierownika naczelnego Komisarjatu do zwalczania epidemji, dr. Stolzmana.

Minister powitany na dworcu przez dyrektora Wojewódzkiego Urzędu zdrowia dr. Mikołajskiego i kierownika lwowskiej ekspozytury Naczelnego Komisarjatu do walki z epidemjami dr. Palestra, udał się wprost do biur Komisarjatu przy ul. Mickiewicza 26, gdzie zabawił do południa, zajęty sprawami złączonemi z objęciem N. N. K. przez Ministerstwo zdrowia.

W południe odwiedził Minister biura Wojewódzkiego Urzędu zdrowia przy ulicy Karmelickiej i poświęcił parę godzin czasu na omówienie spraw, wynikających z organizacji Województw. Po obiedzie zwiedził Targi Wschodnie i Panoramę Racławicką, a wieczornym pociągiem odjechał do Warszawy.

Minister wyraził uznanie dla organizatorów Targów Wschodnich.

— **Program uroczystości ku czci Marji Konopnickiej** w sobotę 8 b. m. 1. Uroczyste Nabożeństwo żałobne w kościele OO. Bernardynów o godz. 10.30 śpiew Tow. „Echo" i solo na wiolonczeli. 2. Pochód na cmentarz — młodzież szkół średnich i powszechnych zwolniona od nauki od godz. 10 rano, trzy kapele, cechy ze sztandarami — pod kierownictwem prezesa Ferdynanda Ohlego. 3. Na cmentarzu: chór przemówienie p. Nazikowskiej, porucznika Klinga, odśpiewanie „Roty" przy akompaniamencie orkiestry wojskowej. 4. W wielkiej sali ratuszowej o godz. 7 wiecz. Uroczysta Akademja: a) Kantata dyr. Sołtysa, b) Przemówienie reprezentanta miasta, c) Referat p. Marji Jaworskiej, d) Deklamacja p. Leonji Barwińskiej, e) Deklamacja p. Henryka Barwińskiego, f) Odśpiewanie „Roty".

— **Młodzież szkół średnich i powszechnych** uwolniło Kuratorjum w sobotę 8 b. m. od nauki szkolnej już od godz. 10 rano, celem wzięcia udziału w uroczystościach ku czci Marji Konopnickiej. Obie galerje w ratuszu otwarte tylko dla młodzieży.

— **Plac »Targów Wschodnich«** będzie dla publiczności bezwzględnie zamknięty od czwartku dnia 6 b. m. rano, celem umożliwienia szybkiego opróżnienia terenu wystawowego.

Wstęp mają tylko wystawcy oraz ich personal i funkcjonarjusze „Targów Wschodnich" za specjalnemi przepustkami, które wydaje zarząd „Targów".

— **Bieg pociągów nadzwyczajnych,** uruchomionych na czas Targów Wschodnich we Lwowie, wstrzymuje się z dniem 7 października b. r., skutkiem czego pociąg nr. 101 z Krakowa przyj. Lwów 8·35, przybędzie do Lwowa po raz ostatni 7 października, zaś pociąg nr. 102 Lwów odjazd 22.45 wyjdzie po raz ostatni ze Lwowa do Krakowa również dnia 7 października.

Pociąg pospieszny nr. 905 (przyjazd Lwów 10.15) wyjdzie po raz ostatni z Warszawy dnia 6 października, zaś pociąg nr. 906 (Lwów odjazd 19.20, wyjdzie po raz ostatni ze Lwowa dnia 7 października br.

— **Krawcy poznańscy obniżają ceny.** Z Kościan w Poznańskiem donoszą, że tamtejszy cech krawiecki uchwalił obniżyć cenę roboty za ubrania o jedną trzecią. Dodać należy, że dotychczas robota ubrania kosztowała 9000 marek.

Przykład do naśladowania!

— **Sekretarjat** Związku zawodowych literatów polskich mieści się obecnie przy ul. Kilińskiego 1, I. p. (lokal „Ateneum"); godziny urzędowe we wtorek, czwartek i sobotę od 7·15 do 8 wieczorem. W sekretarjacie wywieszone są wszystkie ogłoszenia dotyczące spraw Związku.

Członkowie Związku zechcą się zgłaszać do sekretarjatu po legitymacje członkowskie; legitymacje te uprawniają do korzystania z ulg i udogodnień, które zarząd Związku dla członków Związku bądźto już uzyskał, bądź też o które się stara.

Do legitymacji należy przynieść fotografję (niepodklejoną).

— **Ostre strzelanie artylerji.** Dnia 6, 7 i 8 października b. r. odbędą się ćwiczenia w ostrem strzelaniu artylerji polowej i ciężkiej w rejonie zamkniętym gminami Hołosko wielkie — Zboiska — Grybowice — Hamulec — Bruchowice. Kierunek strzałów od Zboisk na Łysą Górę. Wstęp na zagrożony teren wzbroniony od godziny 8–15.

† **Oskar Zipper,** starszy radca rachunkowy Izby Skarbu, zmarł po dłuższej ciężkiej chorobie we Lwowie dnia 5 b. m., przeżywszy lat 54. Zacny i szlachetny człowiek, zdolny i gorliwy urzędnik, pozostawia sympatyczną pamięć u wszystkich którzy go znali, a gorące ich współczucie zwraca się ku najbliższej rodzinie: wdowie p. Kazimierze z Mattigów i braciom zmarłego: radcy prof. dr. Albertowi i naczelnikowi stacji kolei państw. Karolowi Zipperom. Pogrzeb odbędzie się dnia 7 b. m. o godzinie 5 popołudniu z ul. Zamojskiego 12.

— **Publikacje Urzędu Patentowego Rz. P.** Stosownie do rozporządzenia Ministra przemysłu i handlu z dnia 14 lipca 1921 r. (*Monitor Polski* nr. 167 poz. 230), publikacje Urzędu Patentowego aż do czasu rozpoczęcia wydawania przez tenże Urząd własnej gazety ukazywać się mają w *Monitorze Polskim.*

Pierwsza publikacja Urzędu Patentowego, a mianowicie ogłoszenie o wydaniu 60 świadectw ochronnych na wzory rysunkowe i modele, została zamieszczona w *Monitorze* nr. 212 z dnia 19 września b. r.

— **Wielki raut jesienny urządza komisja** przedsiębiorstw Towarzystwa Bratniej pomocy studentów Uniwersytetu lwowskiego dnia 8 października b. r. w salach Kasyna miejskiego, pod łaskawym protektoratem: hr. Skarbkowej, JM rektora dr Jana Kasprowicza i prof. dr. Sieradzkiego. Zaproszenia — wobec niemożności rozesłania wszystkich — i bilety wydaje komitet w sekretarjacie Kasyna w dniach 6 i 7 października między godz. 5 a 8 wieczorem. Początek rautu o godzinie 9 wieczorem.

— **Obostrzony wyrok w sprawie Liebermana.** Wyższy sąd krajowy zajmował się ponownie głośną sprawą Liebermana, oskarżonego o zamordowanie fotografa Tadeusza Jaworskiego. Wyrokiem trybunału sędziów przysięgłych zasądzony on został na sześć miesięcy więzienia, z wliczeniem aresztu śledczego. Zastępujący oskarżenie podprokurator Sywulak zgłosił odwołanie od niskiego wymiaru kary. Po naradzie senat uwzględnił odwołanie, zniósł wyrok pierwszej instancji i zasądził Liebermana na cztery lata ciężkiego więzienia. Równocześnie senat zniósł też odroczenie kary i zarządził natychmiastowe aresztowanie Liebermana.

— **5,000.000 Mk. pod nożami sieczkarni.** Do Krakowa przybył na targ Wincenty Wojdała razem ze swoją żoną, aieby sprzedać kilkanaście snopków słomy. Stanęli oni na rynku Kleparskim, poczem mężczyzna oddalił się na kilkanaście minut, polecając swej żonie dopilnowanie przywiezionej słomy. Po odejściu Wojdały zbliżył się do wozu jakiś kupiec i począł targować słomę. W krótkiej chwili przyszło do zgody i wieśniaczka towaru się pozbyła, zadowolona z pomyślnej transakcji. Tymczasem nadszedł Wojdała, a widząc pusty wóz zrozpaczony dopytywał się o słomę. Dowiedziawszy się, że została sprzedaną — odkrył przed żoną tajemnicę, że w jednym ze snopków ukrył 5 000 000 Mk.

Po dłuższych poszukiwaniach udało się wreszcie Wojdałom odnaleźć kupca cennego snopka słomy — niestety zapóźno. Kupiec bowiem po przywiezieniu słomy zaraz pornął ją na sieczkę razem z banknotami.

Rozpacz małżonków Wojdałów na widok porzniętych banknotów graniczyła z obłędem.

— **Produkcja wodoru** Paryska Akademja nauk przyjęła do wiadomości sprawozdanie o wynalezieniu przez uczonego francuskiego Claude'a prezydjum umożliwiającego szybkie i zyskowne wytworzenie wodoru dla syntezy amonjaku. Claude otrzymuje wodór z mieszaniny gazowej, wodoru, tlenu i węgla, wystawionej na działanie ciśnienia 37 atmosfer a następnie oziębionej do temperatury 207 stopni poniżej zera. Tlen i węgiel przechodzą w stan płynny, czysty zaś wodór pozostaje oddzielony. Produkcja wynosi 220 metrów sześciennych na godzinę.

Ofiary i pokwitowania.

(Złożone w Administracji).

Na młodzież uchodźczą z za Zbrucza: M. R. 100 Mk.; Jan Parandowski 100 Mk.

Notatki literacko-artystyczne.

Przeglądu Prawa i Administracji zeszyt 7—9 zawiera w dziale rozpraw artykuły: Prof. dr. Romana Longchamps'a — Kodeks Napoleona, J. J. Litauera „Z dziejów stosunku Rosji do Polski". Jana Niewiadomskiego — Reforma ustaw wodnych w Polsce, prof. dr. Stanisława Starzyńskiego — Błędne teksty różnych wydań Konstytucji Rpp.

Artykułem J. J. Litauera rozpoczyna redakcja druk nieznanych dotychczas materjałów do zamierzonej do upadku powstania listopadowego a nieprzeprowadzonej reformy prawa cywilnego obowiązującego w byłej Kongresówce. Fakty, iż przy proponowanych wówczas przez komitet petersburski zmianach wzorowano się na kodeksach, w innych dzielnicach Polski obowiązujących, podnosi ich znaczenie dla obecnych prac naszej komisji kodyfikacyjnej.

W zapiskach literackich znajdujemy omówione dzieła z zakresu teorji prawa, a to: Dr. Eugeniusza Jarry — Ogólna teorja prawa, dr. Antoniego Peretiatkowicza — Nasze poglądy w prawoznawstwie (wydanie 3), prof. dr. Artura Nussbauma — Das Niessbrauchsrecht des B. G. B. Berlin 1919, Inż. Kazimierza Ostrowskiego — Ochrona własności przemysłowej i prawa autorskiego w Polsce (1918—1920), ponadto omówienie wydania ustawy karnej b. dzielnicy pruskiej opracowan go przez J. Kałużniackiego.

Przegląd bibliograficzny czasopism polskich podaje streszczenie najnowszych zeszytów różnych czasopism i ekonomicznych z całej Polski.

W praktyce cywilno-sądowej podane są rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego w Warszawie w kwestjach nader doniosłych, bo dotyczących życia prawnego na tle zmian wywołanych odzyskaniem niepodległego bytu Rpp.

KALIGULA.

(Dramat w 4 aktach K. H. Rostworowskiego).

(I.) Dzieje cezarów rzymskich stanowią ponętny temat dla dramaturgów i powieściopisarzy. Źródła, z których czerpie się o nich wiadomości nie są historja w dzisiejszem rozumieniu i przynoszą dlatego nader bogaty materjał anegdotyczny. Jest rzeczą bardzo przyjemną wydobywać z pośród tych opowiadań, plotek i facecyj rozpierzchłe rysy charakterystyczne danego władcy świata. Dowolność w ujmowaniu postaci jest wielka, fantazja ma szerokie pole do rozwinięcia swych skrzydeł, każda interpretacja, byle tylko była zgodna sama ze sobą i jednolita, jest najzupełniej uprawniona.

Rostworowski uległ złowrogiemu czarowi postaci Kaliguli. Można go było przedstawić, jako szaleńca i roztoczyć wizję jakiejś okropnej tragifarsy, którą czasami stawała się historja rzymskiego cesarstwa. Ale już starożytni widzieli w Kaliguli szydercę, który drwi z upodlenia, w jakie wsiąkło całe społeczeństwo rzymskie, zalęknione niespodzianem rozszerzeniem się władzy cesarskiej, która z form pseudorepublikańskich w tak krótkim czasie przerodziła się w despotyzm wschodni.

Kaligula, Rostworowskiego, jest jedynym człowiekiem pośród jakichś istot bez czci, wiary, własnej świadomości; jeśli zwą go tyranem, on okazuje się tylko grabarzem trupów; on szuka wokół siebie ludzi, a nie znajdując ich, wpada w szał rozpaczliwy, namiętny i chciałby móc jednem cięciem wszystkich głowy odwalić, a potem zostać sam, zupełnie sam i może wówczas usnąć, usnąć tak słodko, spokojnie, głęboko, jak dawno już nie spał dręczony okropnością zmor i wizyj, śliskich od krwi i dzwoniących sztyletami skrytobójców.

Dramat pisany wierszem jędrnym, mocnym, muzykalnym, ma właściwie tę jedną postać, dokoła której grupują się wszystkie inne, jakby dodatkowo, dla wydobycia tła. Stąd pochodzi jedna z wad dramatu — zbyt wielka ilość scen zbiorowych, albowiem dzieje się przeważnie tak, że Kaligula jest sam — a naprzeciw niego tłum nienawistny, uległy, gwarny lub milczący. Nie napotyka on na swej drodze drugiej woli, z którąby jego wola stoczyła walkę, gdyż i zabójstwo Kaliguli odbywa się właściwie na jego rozkaz. On sam jest przewódcą spisku.

Wszelako ta postać wypełnia sobą scenę tak potężnie i panuje nad nią tak wszechwładnie, że mimo, iż dokoła niego nic się nie dzieje — on sam, Kaligula, płonie raz, jak słup ognisty, to znów opada garstką popiołów i staje się łachmanem, zdartym strzępem człowieka. Ten dramat indywiduum wystarcza do wypełnienia czterech aktów, których się słucha z zapartym tchem.

Jan Parandowski.

Stanisław Rachwał.

„Złota Księga" miasta Lwowa.

X.

(Dr. Euzebjusz Czerkawski)

Wiedział dobrze dr. Euzebjusz Czerkawski, że „młodość jest rzeźbiarką, co wykuwa żywot cały", że młodzież to przyszłość narodu — to też całe swoje siły poświęcił młodzieży i szkolnictwu Małopolski.

Urodził się Czerkawski w Tuczapach koło Jarosławia. Stopień doktora filozofji uzyskał we Lwowie. Kierował gimnazjum w Tarnowie, później był prof. w lwowskiem gimnazjum akademickiem. Światły inspektor szkolny dbał nadzwyczajnie o oświatę młodzieży. Ceniony był jako prof. Uniwersytetu lwowskiego i jako autor licznych rozpraw. Gorącą miłość Ojczyzny i Lwowa okazał dowodnie w swoich mowach sejmowych i w Radzie państwa.

Dla zasług nadały mu miasta Brzesko, Brzeżany, Kałusz, Lwów i Tarnopol obywatelstwo honorowe.

Jaśnie Wielmożnemu Panu

E u z e b j u s z o w i C z e r k a w s k i e m u

Doktorowi filozofji, c. k. Radcy Dworu, Profesorowi Uniwersytetu lwowskiego, Posłowi do Rady państwa i na Sejm krajowy, kawalerowi orderu Franciszka Józefa i t. d. i t. d.

Jaśnie Wielmożny Panie!

Gorliwa działalność Twoja w zakresie umiejętności, szkolnictwa i wychowania publicznego, usilna, gorącą miłością kraju i rzadką odwagą cywilną, kierowana praca w zawodzie poselskim, tak na Sejmie krajowym, jak i w ustawodawczych ciałach centralnych, a zarówno i w każdym innym z obranych i ofiarowanych Ci zawodów publicznych, chlubnymi zawsze uwieńczona skutkami światła, zdolności i poświęcenia, zjednały Ci, Czcigodny Mężu, najwyższą cześć i szacunek powszechny kraju naszego.

W każdej trudnej chwili przebiegu spraw publicznych tutejszych okazywałeś zasłużony Ziomku nasz, że wytrwale a mężnie stoisz na straży dobra i pomyślności tej ziemi, za co Ci miasto Lwów niewygasłą zachowa pamięć i szczycić się będzie w późne lata takim obywatelem.

W uznaniu tych znakomitych zasług i w oznakę niepodzielnej wdzięczności za wszystko dobre, coś dla młodzieży tego kraju dla rozwoju szkół jego, dla całej sprawy publicznej i narodowej, a w szczególności dla tej naszej stolicy, wieloletnim trudem, z wytrwałością prawdziwemu mężowi stanu zdziałać potrafił, Reprezentacja król. stoł. m. Lwowa na walnem posiedzeniu z dnia 19 listopada 1885 jednomyślny nadała uczuciom swym dla Ciebie wyraz, ofiarując Ci z pomiędzy godności, któremi rozporządza, najwyższą to jest **h o n o r o w e o b y w a t e l s t w o m i a s t a L w o w a.**

Przyjęty w poczet mężów zaszczyconych tą odznaką, dozwól, abyśmy w ten sposób czcigodne imię Twoje ku wiecznej chlubie grodu naszego zapisali z żywą radością do rzędu naszych najlepszych braci i dobrze zasłużonych synów Ojczyzny.

We Lwowie dnia 7 grudnia 1885

Szanowni Obywatele i Zacni Ziomkowie!

Z uczuciem szczerej wdzięczności przyjmuję z Waszych rąk ofiarowany mi zaszczyt Obywatelstwa honorowego grodu, przodującego stanowiskiem, cnotami obywatelskiemi i patrjotyzmem w kraju, którego ja wiernym mienić się pragnę synem.

Jest ten dar tem droższy dla mnie, żeście nim zamierzyli uznać moje acz słabe usiłowania, podjęte w życiu publicznem dla spraw wspólnych, dla kraju żywotnych. Żeście je nazwali zasługami, widzę w tem wielką tylko względność Waszą, gdyż w mojem mniemaniu były one jedynie pełnieniem ścisłych obowiązków względem ojczystego kraju, częstokroć nawet niedomagającem, a wytkniętych przez położenie zadań nie rozwiązującem. Wszakże przyszłość będzie może w tej mierze szczęśliwsza; Wasze uznanie jednak daje mi otuchę, że postępując według własnego przekonania w dobrej wierze, nie musiałem się mylić, odgadując myśl moich współobywateli, i że mię z nimi łączyła tożsamość uczuć i dążności.

Szanowni Ziomkowie! Z postępem czasu, tak na polu oświaty, jakoteż reszty życia narodowego nowe lub też dawne w nowej postaci stanąć mogą przed nami zadania, trudniejsze i zawilsze od poprzednich. Oby dla ich spełnienia znalazł kraj dostateczny zapas sił sumiennych i wytrawnych. Objaw zaufania, który od Was otrzymałem, będzie dla mnie bodźcem do wytrwania w pracy, która się jeszcze okaże potrzebną w służbie dobra publicznego.

We Lwowie d. 22 kwietnia 1886 r.

Euzebjusz Czerkawski.

Ze spraw polskich.

(Depesze Polskiej Agencji Telegraficznej).

Wilno. Rada wykonawcza sejmików powiatowych zgłosiła się do gen. Żeligowskiego przedkładając mu swoje wnioski w sprawie zwołania Sejmu orzekającego w terminie jak najkrótszym.

Telegramy P. A. T.

Nauen. Gabinet niemiecki ratyfikował ugodę wiesbadeńską Rathenaua z Loucherem.

Nauen. Rząd niemiecki przygotowuje podwyżkę taryf pocztowych na podstawie ekwiwalentu 1 marka złota — 10 marek papierowych. Celem wyrównania obecnego deficytu wynoszącego dwa miljardy marek.

Bordeaux. *Journal des Debats* podaje, że z powodu niepowodzeń Greków w Anatolji, ruch przeciwko rządowi i przeciwko dynastji staje się w Grecji coraz silniejszy. Opublikowanie strat armji greckiej wywarło w całej Grecji bardzo silne wrażenie. Z drugiej strony rząd nie może zarządzić demobilizacji roczników z obawy, by żołnierze ci zwolnieni z szeregów po powrocie do domu nie szerzyli niezadowolenia i nie agitowali przeciwko rządowi. Partje opozycyjne zaatakowały w ostry sposób ministra wojny, żądając równocześnie natychmiastowego zwołania Izby i to jeszcze przed odjazdem Gounarisa do Anglji. Również i osoba króla Konstantyna jest przedmiotem bardzo ostrej krytyki w dziennikach.

Naczelny i odpowiedzialny redaktor
STANISŁAW ROSSOWSKI

Ogłoszenia urzędowe.

Firmy.

Firm. 947/21. Od. B. I. 242. Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej. Do rejestru Oddział B. wciągnięto: Siedziba firmy: Kraków, ul. Krupnicza 5. Brzmienie firmy: Jaworznickie Komunalne Kopalnie węgla S. A.; po francusku: Charbonnages municipales de Jaworzno S. A., po angielsku: Jaworzno Municipal Coal Mines L. t. d., po niemiecku: Jaworzno Komunale Steinkohlenwerke A. G. Przedmiot przedsiębiorstwa: a) Przemiana Jaworznickiego Gwarectwa Węglowego w Krakowie będącego własnością gminy M. Krakowa z 31.25%, gminy M. Lwowa w 31.25%, Polskiego Banku Krajowego w 18.75% i Polskiego Banku Przemysłowego w 18.75% w Spółkę akcyjną. b) zakładanie, nabywanie i prowadzenie kopalń węgla na własny spółkowy lub dzierżawny rachunek, c) nabywanie, eksploatacja i sprzedaż wszelkiego rodzaju uprawnień i produktów górniczych. d) wykonywanie wszelkich interesów mających związek z celami pod a) b) i c) oznaczonymi, zakładanie i prowadzenie wszystkich pomocniczych i ubocznych przedsiębiorstw i przemysłów oraz branie udziału w przedsiębiorstwach pokrewnych. Kapitał akcyjny wynosi 40,000 000 Mkp. Wszystkie akcje opiewają na okaziciela, oraz na Mkp. 500 nom. wart. Akcje mogą być łączone w akcje zbiorowe i z powrotem rozłączane. Do Rady Zawiadowczej zostali wybrani: dr. Artur Benis, prof. Uniw. Jag. w Krakowie, Marjan Boziewicz, dyrektor Banku hipotecznego we Lwowie, Jan Kanty Federowicz prezydent miasta Krakowa, Tadeusz Filippi, dyrektor Polskiego Banku przemysłowego w Krakowie, Bolesław Lewicki, radca miejski we Lwowie, Inż. Daniel Majewski, radca miejski we Lwowie, prof. dr. Jerzy Michalski, dyrektor Polskiego Banku krajowego we Lwowie, Józef Neumann, prezydent miasta Lwowa, Józef Sare wiceprezydent m. Krakowa, dr. Filip Schleicher wiceprezydent m. Lwowa, Gustaw Weintraub, dyrektor Filii banku dyskontowego we Lwowie, kontrakt spółki nosi datę 15 lipca 1921 i jest zawarty na czas nieograniczony. Obwieszczenia spółki będą ogłaszane w Warszawie w „Monitorze Polskim" w Krakowie, w „Czasie" i we Lwowie w „Gazecie Lwowskiej". Firma spółki podpisywaną będzie pod pieczęcią spółki przez a) 2 członków Rady zawiadowczej albo przez b) jednego dyrektora i jednego prokurenta albo przez c) dwu prokurentów, o ile przynajmniej jeden z nich został do tego specjalnie upoważniony przez Radę zawiadowczą. Prokurent winien dodać przy podpisie wyraz oznaczający prokurę. Firma spółki może być także podpisywaną przez generalnego pełnomocnika spółki, ustanowionego po myśli ustawy górniczej w granicach udzielonego temuż pełnomocnictwa. Nazwiska dalszych członków Rady zawiadowczej wpisze się do rejestru po przedłożeniu uwierzytelnionego wzoru ich podpisu firmowego. Forma spółki: Spółka akc. oparta na statucie zatwierdzonym postanowieniem Ministerstwa przemysłu i handlu oraz skarbu dto Warszawa 7 lipca 1921 L. Sp. 0.977/21 i uchwalonem dnia 15 lipca 1921 do L. rep. 245.38 przez Walne Zgromadzenie akcjonarjuszy. Dzień wpisu 26 sierpnia 1921.

Sąd okręgowy jako handl., Oddział II.
Kraków, 10 sierpnia 1921. 10115

Firm. 111. Rej. A. 195. Wykreślenie firmy. Dnia 18 sierpnia 1921 wykreślono w rejestrze firm wskutek zwinięcia przedsiębiorstwa. Siedziba firmy: Tarnów. Brzmienie firmy: Abraham Thorn, handel towarów łokciowych w Tarnowie.

Sąd okręgowy IV.
Tarnów, dnia 18 sierpnia 1921. 10100

Ogłoszenia urzędowe.

Rozmaite obwieszczenia.

C. IX. 448/21. Przeciw Abrahamowi Sperberowi, którego miejsce pobytu jest nie znane, wniesionym został do sądu powiatowego S. I. we Lwowie prz. z Samuela Baracha i tow. pozew o zezwolenie na wykreślenie prawa zastawu. Na podstawie pozwu wyznaczono audjencję do rozprawy na dzień 25 października 1921 godz. 9 rano, sala II. Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. adw dr Władysława Gelebrtera we Lwowie Brajerowska 3 kuratorem Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w nie csonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd powiatowy S. I., Oddz. IX
Lwów, dnia 9 września 1921. 10355

C. I. 402/21/1. Przeciw nieznanej z pobytu Parasce z Sołowjów Kiżuszko z Torskiego, wniósł tu Hawryło Korniecki, syn Iwana, w Torskiem, pozew o wyznanie pzw. 1561/2 w Torskiem. Rozprawę wyznaczono na dzień 21 października 1921 godz 11 rano, biuro Nr. 2. Kuratorem pozwanej ustanowiono tutejszego adwokata dr Safira który zastępować będzie tu sprawę na jej koszt i niebezpieczeństwo dopóki nie [illegible] sama się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie ustanowi.

Sąd powiatowy Oddział I
Tłuste, 1 września 1921. 10350

C. I. 419/21/1 Przeciw nieznanemu z pobytu Antoniemu Gołka [illegible] w Milowcach wniosł tu Michał Filipow syn Hawryła, w Milowcach, pozew o [illegible] dokumentu do intabulacji prawa własności morga pola w niwie pod [illegible] puścińcach. Rozprawę wyznaczono tu na dzień 21 października 1921 godz. [illegible] Kuratorem pozwanego ustanowiono [illegible] adwokata dr. Safira, który zastępować będzie kurauda na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie ustanowi.

Sąd powiatowy, O. I.
Tłuste 7 września 1921. 10351

Cg I. a 736/21/1. Przeciw Eljaszowi Herschowi Friedmanowi Nasenowi Zuckerowi, Eljaszowi Hojer Reichowi, Natanowi Reichowi i Mojteszowi Horowitzowi, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiono pozew do sądu okręg. w Sanoku przez Felicję Mazołowską w Sanoku pozew o rozwiązanie umowy i t. d. zpn. Na podstawie pozwu wyznaczona została I. audjencja na dzień 30 grudnia 1921 o godz. 11 przed południem biuro Nr. 8. Celem strzeżenia praw kuratorów ustanawia się dr. Reichla, adwokata w Sanoku, kuratorem. Tenże kurator zastępywać będzie kurandów w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

Sąd okręgowy Oddz. I.
Sanok, 26 września 1921. 10341

C. XIV. b. 336/21. 1. Edykt. Przeciw Michałowi Bakowieckiemu, z Mizelaja, niewiadomemu z życia i miejsca pobytu wniesionym został do sądu okręgowego w Stanisławowie przez Jana Michajłyszyna z Detroit Miebigan, Stany Zjednoczone, pozew o zwrot 50 dolarów amer. Na podstawie pozwu wyznaczono audjencję na dzień 13 września 1921, godz. 9 rano, sala nr. 63 Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się dr, Hemana Fischlera, adw. w Stanisławowie kuratorem. Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w Sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd powiatowy Oddz. XIV
Stanisławów. 20 sierpnia 1921. 10334

Cg. I. 315/21 1. Edykt. Przeciw Piotrowi Kulasowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do sądu okręgowego w Rzeszowie przez Katarzynę 2 śl. Kulasowej w Kąkolówce pozew o 200 dolarów. Na podstawie pozwu do praes 2 września 1921 wyznaczono I audjencję na dzień 10 października 1921 godz. 9 rano w biurze nr. 46 II piętro. Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. Dzianota adwokata w Rzeszowie, kuratorem. Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd okręgowy Oddział I.
Rzeszów dnia 5 września 1921. 10331

Cg. XIV. 237/21/2. Przeciw masie spadkowej śp. Iwana Beleja zastąpionej przez oświadczonego spadkobiercę Hasta Bełeja s. Stefana we Wojniłowie wniesiony został przez Pawła Beleja w Stanisławowie pozew o wydanie rozmaitych ruchomości. Na podstawie tego pozwu wyznaczono I. audjencję na dzień 10 sierpnia 1921 godz 9 rano sala nr 68. Celem strzeżenia praw niewiadomego z miejsca pobytu Hasta Bełeja s. Stefana ustanawia się kuratorem adw. dr. Jana Mandyszewskiego w Stanisławowie który go zastępywać będzie na jego koszt i niebezpieczeństwo aż do czasu zgłoszenia się.

Sąd okręgowy Oddział IV
Stanisławów, 25 lipca 1921. 10333

C. II. 285/21. Edykt. Przeciw niewiadomym z miejsca pobytu Stanisławowi Dudzegi i Gabrjelowi Dudzegi o [illegible] masie spadkowej po śp. Małgorzaty z Wo[illegible] Dudzegi wniesionym został do Sądu powiatowego w Brzozowie przez Józefa Duplegę z Przysietnicy pozew o zasiedzenie [illegible] 1656 i 1657 ks. gr. gminy Przysietnicy. Celem strzeżenia praw pozwanych i masy spadkowej wyż nazwanych ustanawia się p. Antoniego Kosińskiego adw. w Brzozowie kuratorem. Tenże kurator zastępywać będzie niebecnych i nieobjętą masę spadkową w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni nieobecni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianuje i dopóki masa spadkowa po śp. Małgorzacie Duplegi objęta nie zostanie.

Sąd powiatowy Oddział II
Brzozów, 12 września 1921. 10276

Konkursa

[illegible] Kraków. [illegible] Sądu [illegible] w Krakowie do dnia 31 października 1921. 10353 2—3

Wyroki prasowe.

[illegible] §§ [illegible] „Robotnicze [illegible] z dnia [illegible] września 1921 [illegible] „Robotnicze Gazety“ jest [illegible] pismo [illegible] zarządzono zniszczenie [illegible] 58 c) [illegible] zarządzono [illegible] Zarazem [illegible] „Robotnicze Gazety“ [illegible] 20 ustawy prasowej [illegible] orzeczenia tego na pierwszej stronicy najbliższego numeru swego czasopisma bez powodów umieścić.

Sąd okręgowy Oddz. VI.
Przemyśl, dnia 23 września 1921. 10071

Kuratele.

L. III. 8/21/3. Kuratelę zawieszoną tut. uchwałą z dnia 31 października 19.9 do L. III. 14/19/8 z powodu marnotrawstwa nad Jakóbem Bednarzem, rolnikiem w Stryju uchyla się.

Sąd powiatowy, Oddz. III
Stryj, 9 września 1921. 10265 2—3

P. 7/15/47 Edykt. Postawiono ubezwłasnowolnieni [illegible] Piątka w Podgórzu. Kuratorem jego ustanowiono Wojciecha Piątka w Podgórzu.

Sąd powiatowy, Oddział I.
Kraków, dnia 1 września 1921 10340

L. 16/21/4. Sąd powiatowy w Kutach po przeprowadzeniu dochodzeń pozbawia Wasylinę Dubyna córkę Oleksy zamieszkałą w Białoberezce własnowolności całkowicie z powodu niedołęstwa umysłowego. Kuratorem dla niej ustanawia się Pawła Dudyrę syna Oleksy gospodarza zamieszkałego w Białoberezce.

Sąd powiatowy, Oddział V.
Kuty, dnia 16 sierpnia 1920. 10253

P. 155/21. Edykt. Nad Janem Knutek zawieszono kuratelę z powodu choroby umysłowej. Kuratorem jego ustanowiono Michała Knutka rolnika w Besku.

Sąd powiatowy, Oddz. I.
Rymanów, 20 września 1921. 10344

P. 95/3/53. Kuratela. Uchwałą Sądu powiatowego w Liszkach z dnia 1 września 1921 P. 18/3 pozbawiono częściowo własnowolności Kazimierza Cebularza w Przegini duchownej z powodu nieudolności umysłu. Kuratorem jego ustanowiono Jana Cebularza w Przegini duchownej.

Sąd powiatowy Oddz. I.
Liszki, dnia 1 września 1921. 10352

Spadki.

A. 471 21/5. Wezwanie [illegible] dzoziemca. Mariott Parkinson [illegible] stwa angielskiego, zamieszkały ostatnio w Wańkowej. zmarł w Londynie dnia 28 grudnia 1917, z pozostawieniem pisemnego testamentu. Wzywa się wszystkich wierzycieli [illegible] tak obywateli Rzeczypospolitej Polskiej, jak i cudzoziemców [illegible] aby swoje prawa do spadku zgłosili w tutejszym sądzie najpóźniej do dnia 1 listopada 1921, gdyż w przeciwnym razie spadek zostanie wydany bez względu na ich roszczenia.

Sąd powiatowy, Oddział I.
Lesko, dnia 15 lipca 1921. 10264 2—3

A. V. 561/17/37. Edykt. Sąd powiatowy S. II. we Lwowie wzywa na myśli § 813—815 u. c. § 133 pat. n. esp. wszystkich [illegible] którzy jako wierzyciele mają pretensje do spadku po zmarłym dnia 9 października 1917 we Wiedniu ś. p. Józefie Felisie gr. kat proboszczu w Sanoku [illegible] ostatniej woli [illegible] aby [illegible] wykazania i udowodnienia roszczeń swoich stawili się w tym Sądzie w dniu [illegible] do tego czasu zgłosili swoje podania pisemne [illegible] w przeciwnym bowiem razie nie przysługiwałoby im [illegible] prawo do spadku [illegible] nie zgłoszonych wierzytelności [illegible]

Sąd powiatowy S. II. Oddział V
Lwów, 23 września 1921. 103.4 1—3

Edykt w sprawie uznania za zmarłego.

T. 14/19/4. Zaginiony [illegible] urodzony 8 grudnia 1887 [illegible] Busym [illegible] Stanisław [illegible] dnia 1 sierpnia 1914 z 24 p. p. na wojnę [illegible] 1915 [illegible] dle zeznań [illegible] 9 marca 1916 [illegible] Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki ustawowego domniemania śmierci wdraża się na wniosek żony zaginionego [illegible] postępowanie celem uznania go za zmarłego i wydaje się wezwanie, aby udzielono wiadomości o zaginionym. [illegible] dr. Goldschorowicz w [illegible] kuratorem [illegible] Myszka. Tenże wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po 6 miesiącach od dnia ogłoszenia tego edyktu w gazecie urzędowej, Sąd na ponowny wniosek orzeknie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV
Kołomyja, 14 lutego 1921. 10220

T. 25/19. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Wojciech Malinowski, urodzony 8 września 1884 Badyłowce powiat Śniatyn, odszedł w kwietniu 1915 z 95 p. p. na wojnę ostatni raz pisał żonie w listopadzie 1915 r. Według zeznania Wasyla Kołka opowiadał mu żołnierz 95 p. p. dnia 14 stycznia 1916, że Malinowski tego samego dnia w walce w Wolchami poległ. Gdy zatem można przyjąć że zaistnieją warunki ustawowego domniemania śmierci, wdraża się na wniosek żony zaginionego, Katarzyny Malinowskiej postępowanie, celem uznania go za zmarłego i ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym. Ustanawia się kuratora [illegible] i adwokata dr. Goldschorowicz w Śniatynie. Wojciech Malinowskiego wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po 6 miesiącach od dnia ogłoszenia tego edyktu w gazecie urzędowej, Sąd na ponowny wniosek orzeknie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, O. IV.
Kołomyja 10 września 1920. 10229

T. 21/21 7. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Jurko Hawrych urodzony w Rzęsinie ruskiej dnia 26 kwietnia 1880 tamże przynależny, syn Ejasza, ostatnio zamieszkały w Rzęsinie ruskiej, brał udział w wojnie jako żołnierz austr. przy ciężkiej artylerji polowej w r. 1918 według przeprowadzonych dochodzeń przesłał ostatnią wiadomość listownie w październiku 1918 i od tego czasu nie ma o nim żadnej wiadomości. Można zatem przyjąć iż zajdą warunki ustawowego domniemania śmierci po myśli § 24 l. 2 u. c. wzgl. ust. z 31 marca 1918 Nr 128 dz. p. p. Wobec tego na wniosek Katarzyny Kołbas zam. Hawrych wdraża się postępowanie celem uznania wyżej [illegible] za zmarłego. Wiadomości o [illegible] należy donieść Sądowi. Zaginionego wzywa się aby się zjawił przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 31 grudnia 1921, względnie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia edyktu, Sąd na ponowny wniosek wyda orzeczenie o uznaniu. Odmawia się [illegible] wdrożenie postępowania o uznanie za zmarłego [illegible] 15 czerwca 1905 w Sarowych między Jurkiem Hawrychem a Katarzyną Kołbas za [illegible] § 112 pc. [illegible] dowodów niewątpliwej śmierci zaginionego.

Sąd okręgowy cyw. Oddział VII
Lwów, dnia 31 maja 1921. 10139

T 91/21/4. Grzegorz Kolba, syn Macieja i Anny urodzony dnia 10 stycznia 1874 w Sanoku [illegible] zamieszkały w Czermnu [illegible] 1914 w czasie ogólnej mobilizacji odszedł do czynnej służby wojskowej i brał czynny udział w wojnie światowej. Do rodziny pisał on kartki, które po jednym roku 1914 ustała ostatnia doręczona kartka w roku 1915 od tego czasu słuch o nim zaginął. Sąd okręgowy w Sanoku wzywa każdego, ktoby o życiu, Grzegorza Kolby miał jakąkolwiek wiadomość, aby dał o tem znać sądowi lub kuratorowi niebecnego adw. dr. Ślęzce w przeciągu (jednego roku) od dnia ogłoszenia tego wezwania Jeżeli w tym czasie Sąd nie otrzyma żadnej wiadomości o życiu Grzegorza Kolby uzna na ponowny wniosek Julii Kolba za zmarłego a jego małżeństwo z nią uważać za rozwiązane. Kuratorem nieobecnego i obrońcą węzła małżeńskiego mianuje się adw. dr. Ślęzkę.

Sąd okręgowy Oddział IV.
Sanok, dnia 28 lipca 1921 10162

Grunt

t. zw. Lenarka 18½ morga bez budynków, położony w Kulparkowie wydzierżawia Magistrat na okres dwuletni

Termin wnoszenia ofert upływa o godzinie 12 w południe **15 października 1921.**

Warunki do przejrzenia w Departamencie Magistratu m. Lwowa.

Z Drukarni Wł. Łozińskiego we L[illegible] Józefa Ziembińskiego.

Nakładem i opłata pocztowa ryczałtem [illegible]